

Tartalom

- A bajnok
 - A Kisfaludy Napok eredményei 1999.
 - Az OKTV döntőjébe jutottak
 - Búcsúzik a IV. C: 35 arc a Révaiból
 - Búcsúzik a IV. D
 - Lakberendezés
 - Luca és a művészet
 - Révai bál - '99 (elsős szemmel)
 - Révai bál - '99 (felsős szemmel)
 - Színpadi siker
-

A bajnok

Nevét sokszor olvashattuk a helyi újságokban, s nemrég beszélgetett vele a Győri Városi TV. Most a "Nagymúltú" lapjában is megjelenik, hiszen második éve velünk, 10.D és veletek koptatja iskolánk padjait, *Laczik Zsolt* egy technikai sportot űz, légfegyveres futócéllövő. Jelenleg korosztályában országos csúcstartó, olimpiai utánpótlás - kerettag, és számos külföldi versenyen vett már részt. Ennyit dióhéjban és most következzen ő:

Laczik Zsolt

Hogy és mikor kezdőtött? Hogy szeretted meg a lövészetet?

Amikor tíz éves voltam, kaptam ajándékba egy légfegyvert, akkoriban édesapám már edző volt. Seregélyekre, verebekre lőttem először, és már az első alkalommal sikerrel jártam. Talán ennek a sikerélménynek az érzése szeretted meg.

S mi volt a folytatás?

Utána az edzések következtek, heti egy-kettő alkalommal. Bár általában 14-15 évesen kezdenek bele a sportlövészetbe, nekem lehetőségem volt ilyen fiatalon elkezdni.

Ki, kik foglalkoztak, foglalkoznak veled?

Édesapám foglalkozik velem, és nagyon sok támogatást kapok a családomtól.

Melyik klub színeiben, és mikor kezdted el versenyezni?

A Győri Erdész Vadász Lövész Klub versenyzője vagyok. Korengedménnyel kezdtem el versenyezni a serdülő kategóriában hogy szokjam a versenyek hangulatát, ugyanis inkább pszichikailag megterhelő, mint fizikailag.

Hol gyakorolsz és milyen gyakran?

A belvárosban, a Király utcában van egy 10 méteres pálya, és Győrzentiván-Kertvárosban a lőtéren. Általában minden nap iskola után, és nagyobb versenyek előtt hétfvégén is.

Apropó versenyek. Mik voltak az eddigi sikerek?

1996-ban az országos bajnokságon 3. helyezett, majd 1997-ben 1. helyezett lettem. Az első nagyobb külföldi verseny tavaly Barcelonában, a légfegyveres futócéllövő világbajnokság volt, ahol

csapatban a 4. helyezést értük el. Még tavaly, az 50 méteres EB-n 2. helyezettek voltunk. Most március első hetében került megrendezésre Hollandiában a 10 méteres EB, ahol a vegyes számban ezüst érmet, a normál számban pedig bronzérmet nyertünk.

Egy ez nem mindennapi sport. Már emlegettél különböző kategóriákat. Bemutatnád egy kicsit részletesebben?

Szívesen. 50 méteres és 10 méteres versenyszámok vannak, vagyis ilyen távol van a céltábla.- Ezeken belül különböztetünk meg normál és vegyes számokat. A normál 30+30 lövésből áll, és a céltábla egyenlő időközönként jelenik meg. Ez az olimpiai versenyszám is. Viszont a vegyesben 20+20 lövés, és keverten 2,5 vagy 5 másodpercenként jön a tábla.

A vegyes vagy a normál a jobb?

A vegyes izgalmas, a normál fárasztó.

További céljaid, versenyek?

Nyáron lesz az 50 méteres EB, Bordeaux-ban, és elképzelhető, hogy az 50 méteres VB Finnországban. Ezek előtt azonban még a válogató versenyek vannak.

Mіндеzen jelentős dolgok mellett te mégis csak egy tizenéves diák vagy. Jut idő szórakozásra?

A tanulás és az edzés eléggé kitölti az időmet, de azért kihasználom az SZ2 adta lehetőségeket, és internetezek.

Kedvenc színed? Persze ahogy elnézem talpig kékben vagy.

Így igaz. A kedven színem: sötétkék.

Folytatva az efféle kérdéseket. Kedvenc ételed?

Elsősorban minden amit édesanyám főz, és másodsorban az olaszkonyha remekei. Viszont a tökfőzeléket és a halat nem szeretem.

Szoktál olvasgatni?

Mostanában csak a kötelező olvasmányokra jut időm.

Kanyarodjunk vissza a lövészethez. Meddig akarod, meddig lehet ezt csinálni versenyszerűen?

Gyakorlatilag nincs korhatár. Négy kategória van: a serdülő, az ifjúsági, a junior és a felnőtt. Most az ifjúsági kategóriában vagyok. Addig csinálom, amíg időm és erőm engedi.

Gratulálok az eddigi eredményeidhez, és sok sikert a jövőben!

Jósvai Eszter 10.D

A Kisfaludy Napok eredményei 1999

	arany	ezüst	bronz
diákírók, diákköltők, műfordítás	1	-	-
szólóének, szólóhangszer, kamarazene	3	1	4
néptánc, népzene, népdal	1	-	-
diákszínpadok	1	2	-
vers-próza	-	1	1
egyéb	1	1	1
pop-rock, jazz, táncdal	2	3	-
honismeret, helytörténet	3	2	-
képzőművészet	2	1	-
Összesen	14	11	6
Pontok 109 pont: I. hely=	70pont + 33 pont + 6 pont		

Diákírók, diákköltők, műfordítás

arany: Szabó Krisztina

Szólóének, szólóhangszer, kamarazene

arany: Rakotamalala Myriam, Orosz Norbert, Nagy Bernadett, Nagy Veronika, Farkas Roland, Takács Klára

ezüst: Veilandics Eszter, Rakotamalala Myriam

bronz: Kárpáti Katalin, Orosz Norbert, Tóth Tamás, Börzsei Lilla, Tóth Tamás, Takács Klára, Veilandics Eszter, Kárpáti Katalin

Néptánc, népzene, népdal

arany: Kozma Krisztina, Erdélyi Gergely

Diákszínpadok

arany: Pathália Színkör

ezüst: Kezdő színkör, Haladó színkör

Vers- és prózamondás

ezüst: Péterfai Eszter

bronz: Kovács Anna

Egyéb

arany: Rakotamalala Myriam (tánc)

ezüst: Jandó Nikolett (tánc)

bronz: Csefó Kinga (tánc)

Pop-rock, jazz, táncdal

arany: Veilandics Eszter, Kézdy Luca, Lukács László

ezüst: Kézdy Luca, Holló Énekegyüttes, Anneke Együttes

Honismeret, helytörténet

arany: Frank György, Karácsonyi Imre, Kozma Krisztina + különdíj

Képzőművészet

arany: Utasi Eszter (kettő)

ezüst: Énzsöly Kinga

Az OKTV döntőjébe jutottak

Angol: Barsi Attila 12. E

Német:

I. kat.:

Herold Eszter 12. A

Kapuy András 12. A

Tardy András 12. A

Debreczeni Melinda 12. F

II. kat.:

Gyenei Nóra 11. A

Mészáros Erika 12. F

Matematika: Zábrádi Gergely 11. F

Történelem:

Karácsonyi Imre 11. F

Kovács Anna 11. F

Varga Katalin 11. F

Kémia: Poreisz Csaba 12. E

Számítástechnika:

Fazekas Dániel 12. F

Végh Tamás 11. C

Filozófia OKTV döntőjébe jutottak

Barsi Attila 12. E / 2. hely

Péterfai Eszter 11. F / 5. hely

Középiskolák Implom József Helyesírási VErsenyének Kárpát-medencei döntőjében Tóth Zsófia 9.F 3. helyen végzett

Zemplén Győző Fizikaversenyen Németh Bottyán 1. helyezést ért el. Csapatban első lett a Németh Bottyán-Náfrádi Bálint kettős.

A Varga Tamás matematika verseny megyei fordulójában

I.

Simon Zsolt 7.F

Sang Péter 8. F

Simon Balázs 8. F

A Bolyai János Matematika Társulat versenyén

I.

Vörös László 10. F

Zábrádi Gergely 11. F

Az Irinyi János kémiaversenyen az országos döntőbe jutottak

Palme Rudolf 9. F

Simon Győző 10. F

A Varga Tamás matematika verseny országos döntőjébe jutottak:

Tóth Ádám 7. F

Simon Zsolt 7. F

Kristóf Zoltán 7. F

Lang Péter 8. F

Simon Balázs 8. F

Rendes Gábor 8. F

Simon Ádám 8. F

Ferenczy Ágnes 8. F

A megyei mezei futóversenyen a IV. kotrcsoportos fiú csapat (Görözdi Máté, Kálmán Dénes, Liptay Bálint, Somogyi Gábor) és az V. korcs csoportos lány csapat (Hatvani Zsófia, Horváth Anita, Podzirnek Katalin, Tóth Anita) 1. helyen végzett.

Búcsúzik a IV. C - 35 arc a Révaiból

A visszaszámlálás megkezdődött. Már csak néhány hét, és utolér minket annak a jelképes szertartásnak az ideje, melyet ballagásnak hívnak. Az aktív részvétel elkerülhetetlen: valamennyiünknek meg kell válnia a már jól megszokott baglyos kilincstől, az öreg alma matertől. Sokak számára ez öröm, másoknak fájdalom, de bennünk ambivalens érzések kavarnak: a bizonytlanság és a várakozás izgalma éppúgy nyomasztja lelkünket, mint a közelgő, nehéz szívvel elfogadott elválás. Így hát nem marad más hátra, mint a búcsú töletek, diáktársainktól valamint tanárainktól. Bár szerintem ez utóbbiaknak fel sem fog tűnni, hogy a 4.C elballag a "Nagymúltúból", hisz főleg az utóbbi egy évben ritkaságszámban ment, ha az osztály 50%-os aránnyal képviseltette magát a tanórákon. Emiatt valamennyi tanárunktól alázattal kérünk bocsánatot, bízva megértésükben, hisz a sorozatos nyelvvizsgák, megbetegedések és egyéb, iskolán kívüli tevékenységek minimálisra csökkentették iskolában eltöltött perceinket (ez úton kívánok mielőbbi felépülést azon betegeskedő osztálytársaimnak, akik már két hete képtelenek felváltani minket, megfosztva magukat az iskolai lét minden gyönyörétől). Szóval elérkezett a búcsú ideje; kiröppenünk ebből a meleg fészekből (ami valójában elég hűvös), ahol az utóbbi négy évben szinte már felnőtté cseperedtünk: ki 1,5, ki 2 méter magasra. Előttünk áll egynéhány idegölő erőpróba, a sorozatos érettségi és felvételi vizsgák. Talán ezek sokkoló közeledtével magyarázható, hogy szívünket még nem tölti ki az elválás fájdalma; a közelgő nehézségekkel még egymást támogatva küzdünk meg. Remélem, ez szeptembertől sem lesz másként, amikor, mint leendő orvosok, jogászok, közgazdászok, kereskedelmi szakemberek, (<-- ide mindenki beírhatja álmát) széjjelszóródunk kis hazánkban a szélrózsa minden irányában. Úgy érzem, a Vadas-tónál, az Eger környékén, valamint Badacsonyban eltöltött osztálykirándulás, a diákdiriválasztás olyannyira egyé Kovácsoltak minket, hogy még a ballagási kosztüm színének kiválasztása során kibontakozó közelharcok sem okoztak maradandó sérülést ennek a közösségnek a lelki világában.

Bár gyakran éreztük úgy a 4 év során, hogy az elénk állított követelmények meghaladják képességeinket, most mégis reménykedünk abban, hogy 4 évi "szenvedésünk" meghozza gyümölcsét. Őszintén kívánom valamennyiünknek, és nektek is, akik jövőre hasonló búcsúbeszéd megírására kényszerültök, hogy szeptembertől azon egyetemek és főiskolák padjait koptathassuk, melyek egyelőre még csak vágyálomként lebegnek a szemünk előtt. Addig pedig marad a vizsgák előtti, alatti és utáni izgatottság, a kellemes hangulatú szerenád, a búcsúkönnyekkel teli ballagás és a büszkeség, hogy a Révai egyik falán a mi osztályunk is jelen lesz még hosszú éveken át egy fakeretes kép - egyszerűbben tabló - formájában, az itt eltöltött évek örömeinek és fájdalmának jelképeként. Végezetül **Juhász Gyula Emlék c. versét** szeretném veletek megosztani, útravalóul a jövőhöz:

"A szálló évekkel sok minden megy el

De a szív, a koldus tovább énekel.

Mi remény volt régen, emlék ma csupán,

De legalább sírhatsz túnt szépek után.

Ami emlék, szebb is, mint az, ami él,

Romok is ragyognak hûs hold fényinél."

Köszönet mindenért, amit itt kaptunk, és reméljük mi is adhattunk valamit, amire a "Nagymúltú" büszke lehet.

Varga Veronika 12.C

Búcsúzik a IV.D

Hogyan kezdjük? - tettük fel a kérdést az öltözőben, miután Juhász tanár úr magától értetődő kedvességgel elengedett minket papírrepülő-készítő és -röptető szakköréről. Most amúgy sem tudtunk volna hajtogatni, hiszen meg van kötve a kezünk: egy ilyen búcsúzás nem lehet se személyes, se személytelen. Se túl megható, se túl komolytalan. Ugyanez mondható el az elmúlt négy évről is:

"Édes-keserû mindenbõl kijutott, végeredmény GRAPEFRUIT"

...az 1995-ös év őszen egyszerre váratlan üstökösként robbant be a nagyszerû, a megismételhetetlen és utánozhatatlan I. D, vagyis mi. Még szerencse, hogy nem égtünk el azonnal a Révai légkörébe érkezve- pedig nekünk aztán kijutott az izzó helyzetekbõl. Mint mondjuk a diákdiri-választás. Ezúton kérünk elnézést mindenkitõl, ha nem voltunk elég szórakoztatóak. Higgyétek el, mi közben igazán jól éreztük magunkat. Voltak ugyan néhányan, akik annyira nem bírták ezt a nagy jókedvet, hogy ijedtükben meg sem álltak a világ végéig. Ketten most valahol Brazília meg Ausztrália homokos partjain süttetik hasukat a nappal, és közben hûs koktélt szopogatnak. A lustábbja csak a Bem térig jutott. Akik itt maradtak, valószínûleg összezavarodtak egy kicsit a sok tanulástól. Egyik szépreményû osztálytársunk ezzel kapcsolatban így nyilatkozott:

"NE MARGARITA SOBJICE PORCIS, SELI ASINO SUBSTERNE ROSAS... éljen a N. O. S."

Hiába, nagy az Isten állatkertje. Nálunk is megtalálható egy-egy valóban különleges és értékes példány. Itt van például a Nagy Hallgató, aki sokat gondol, és keveset beszél. A Kis Hallgató, aki viszont sokat beszél, és keveset gondol. És persze többségben vagyunk mi, a Nagy Tökéletesek, akik mindig annyit gondolunk és mondunk, amennyi éppen szükséges.

Mi történt velünk tulajdonképpen?

Természetesen mindig szorgalmas és önfeláldozó diákjai voltunk iskolánknak. Harmadikban megoldottuk az új épület szellõzésének gondját: nemes egyszerűséggel, csupán egy fogas segítségével eltávolítottuk a fölösleges ablaküveget az elsõ emeletrõl. Áramtakarékosági intézkedéseket foganatosítottunk: ki vontuk a forgalomból a megengedett keretszámon felüli világítótesteket. Kiemelkedõ (!) osztályátlagainkkal feltétlenül emeltük a színvonalat. Mindezeknek meg egyebeknek köszönhetõen sikerült kivívnunk a "legtöbb tanár által szeretett osztály" megtisztelõ címét. Hol van az megírva, hogy a szeretetet ki kell érdemelni? Még jó, hogy a humorérzékünk mindig töretlen.

"Miért pont akkor van vége, amikor a legjobb, (vagy amikor már végre megszoktuk)?"

Igaz, ami igaz, csak negyedekre jöttünk össze. Tanáraink szerint az osztály végletes: néha kétségbeejtő, másszor könnyeket csalunk a szemükbe. Nagyjából mostanára értettük meg, hogy a másoknak is lehet igaza, még ha nem is azt, és úgy mondja, ahogy mi mondanánk. Hogy akkor is szerethetjük egymást, ha különböző vagyunk. Ezt tanultuk meg itt. Kinyíltunk. Lehet, hogy máshol is megtörtént volna. Mégis itt vagyunk és nem máshol. Van, aki sírni fog a ballagáson. Van akinek csak ennyi a véleménye: "Szép volt, jó volt, köszönöm, ennyi."

Ide járunk mindannyian a IV. D osztályba. A Révai Gimnáziumba.

"Ti harminchárman meg én, egyek voltunk időnként. Ha nem kellen búcsúznunk, elveszne a találkozások öröme is. Isten Veled, IV. D!"

Viszlát, Révai.

(Idézetek a IV. D archívumából)

Lakberendezés

A lakás otthonosságát, kényelmét döntő módon határozza meg a felszereltség és a berendezés. Mindenekelőtt a korszakunkban látványos fejlődésnek induló közművesítésről ejtsünk szót. A víz- és csatornahálózattal kapcsolatos hirdetések jóformán teljesen hiányoztak a lapokból. Ennek valószínű oka, hogy 1904-re lényegében az egész város rákapcsolódhat a vízhálózatra, a város pedig kötelezte a háztulajdonosokat a csatornahálózathoz való csatlakozásra. Nem mellékes, hogy a két közmű korszakunkra a város tulajdonában van, így a propaganda nem hirdetési úton történik. A gázmű Győr első közműve 1868-ban indult meg, s folyamatosan haladt bekötése a lakóházakhoz, noha a 10-es évek elejéig a fogyasztás zömét a közvilágítás teszi ki. A háztartásokban főként gázfűzők és gázkályhák használatosak, de a Győri Légszuszgyár világításra is ajánlja termékét. I A villanyra elsőként a győri ipari üzemek gépesítéséhez volt szükség, a villanymotorok hajtásához; de a lakosság, felismerve a gáznál erősebb fényt, szívesen kötötte be lakásaiba. II

A fűtés rendszerint hagyományos, szenes kályhás rendszerű; általában kokszot vagy Poroszországból importált szenet ajánlottak megvételre. III A kályha a legtöbb lakásban füstölt (részint építési hibák miatt), ez ellen különböző praktikákkal próbálkoztak védekezni IV - nem túl sok sikerrel.

A jobb módú lakások bútorzata asztalosműhelyekben készült, méretre, rendszerint egyedi bútorokkal. V A nagyobb lakások (négy-nél több szoba) szobái közül legdíszesebb a szalon volt, itt zajlott a "reprezentáció"; de jó minőségű berendezés állt még a családfő szobájában (az úri szobában), a hálóban és az ebédlőbe is. A konyha általában rosszul felszerelt volt, silány bútorokkal. A cseléd szobáját a ház leselejtezett bútoraival rendezték be.

A szalon állandó berendezése a pamlag, legalább nyolc székkal és fotellal, a nagy, politúrozott szalontasztal, az "ezüst" szekrénye és a tükör. Mindehhez díszes csillár és keletről importált szőnyeg járult. VI Az úri szobánál elmaradhatatlan az íróasztal, hozzá 4-8 ülőalkalmatosság. Gyakran itt található a könyvtár is, mely rendszerint maximum 200 kötetből állt. Emellett kisebb asztalok, szekrények fordulhatnak elő. A hálószoba alapbútora az ágy éjjeliszekrényekkel, de megtalálható itt a mosdóasztal, a tükör (fali vagy asztallal egybeépített) és legalább két szék is. Ellentétben az úri úri szobával, melyben a sötét színek dominálnak, itt gyakoriak a világos könnyű textíliák. Az ebédlő legfőbb bútora az ebédlőasztal a székekkel és a (kredenc), az ebédlőszekrény. Emellett található itt órát, tükröt, illetve - ugyanúgy, mint a lakás bármely választékosabban berendezett helységében - faliképeket is. A konyha és a cselédszoba berendezése igénytelen, csak a legszükségesebbeket tartalmazza: a konyhában tűzhely, konyhaszekrény, asztal; a cselédszobában silány ágy,

ruhásszekrény állt, és - ha még maradt hely- beállítottak egy sárgára vagy fehérre mázolt asztalt is, székel(ek)kel.

I Légszeszcillárok a legegyszerűbb és legdíszebb kivitelben, ugyszintén főzők, regeneratív fűtő- és fürdőkályhák, égők, tartós és kitűnő fényerővel bíró Auer-izzótestek, különböző üvegalkatrészek stb., előnyös árban beszerezhetők a Győri Légszeszgyár Király u. 8. sz. a. levő városi üzletében. Az égők ugyszintén főzők óránkénti fogyasztásáról üzletünkben a t. cz. közönség meggyőződhetik, s így könnyen kiszámítható annak használatából felmerülő költség.

Egy darab C izzótest 56 fillér, egy darab N izzótest 50 fillér.

A légszesz-fürdő-kályhával 8-10 perc alatt jó meleg fürdő olcsón és kényelmesen előállítható. Városi üzletünkben mindenféle megrendelés átvétetik, ugyszintén megrendelhető ott saját gyártmányú, pormentes Coaks és kátrány. Légszeszgyár igazgatósága. In: Győri Vasárnapi Újság (a továbbiakban GyVU), 1908. 2. 9., 7. sz., 8. p.

II Győr szab. kir. villamosműve. Elvállal világítási és erőátviteli berendezéseket részletfizetésre, csillárokat, motorokat bérbe ad kedvező feltételek alatt. Bővebb felvilágosítás a városi mérnöki hivatalban, új városház, II. em. nyerhető. In: KI, 1911. 6. 1., 11. sz., 7. p.

III Legelsőrendű porosz salón-szén valamint légszeszgyári cox kapható Weisz Hermann cégnél, Győr Erzsébet-tér 4. sz. Telefon 274. szám. In: GyML, 1909. 2. 28., 9. sz., 4. p.

IV A kályha füstöl a legtöbb helyen a mostani szeles időjárás mellett, ha a kémény fent nyitott, illetve koronázatlan; a füstleverés védelmére a szobában és a konyhában, - szereltesse fel kéményét a több, mint 700. 000 esetben bevált "Johnschen" füstszabályozóval, s nem lesz többé bosszúsága. J. A. John, A. -G., Wien, VIII., Langegasse G 3-153. Győri eladási helyet kívánatra közölnek. In: GyH, 1913. 11. 19., 269. sz., 4. p.

V Horváth Miklós Győrött, Baross-ut 11. sz. Ajánlja a saját műhelyében készült SZALON BÚTOROKAT, melyek elkészítése rajz szerint is eszközöltetik, ugyszintén elvállal ebédlő-és hálószobaberendezéseket a legjutányosabb áron, jótállás mellett. In: GyH, 1901. 9. 29., 226. sz., 7. p.

VI A nagy Keleti szőnyegkiállításban a legfinomabb valódi perzsa és antique szőnyegek nagyon olcsó áron adatnak el Baross-ut 11. szám I. em. In: GyH, 1902. 1. 17., 13. sz., 4. p.

KI: Kamarakerületi Iparügyek GyML: Győri Munkások Lapja GyH: Győri Hírlap

A dolgozat címe: Mentalitás, életmód, életvitel a századelőn az apróhirdetések tükrében (lakóhelyem sajtója alapján 1900-1914 között)

Karácsonyi Imre 11.F

Luca és a művészet

Nem tarom magam művésznek. Nem az a céлом, hogy jó művész legyek, hanem, hogy jó ember. Van is erre egy idézet Osváthtól: "Az a jó ember, aki jobb kar lenni." **Kézdy Luca** jól ismert alakja a Révainak. Pici kor óta hegeűl, zongorázik. Gitározni egyedül tanult meg négy éve. A nemrég megrendezett Kisfaludy Napokon arany ill. ezüstérmes lett. Gyönyörűen rajzol, máér kiállítva is megtekinthettük néhány képét. Csak úgy magának.

Fontos számomra a siker és az emberek szeretete, mert ösztönöz. Örülök, ha megnézi a arjzom: látom, hogy másoknak is mond valamit. Nem vagyok a L'art pour híve. Egyéb jkéo,mlygben kifejező, szóljon hozzám. Persze akkor is muszáj lenne rajzolni, írnom vagy beszélnem, ha senki se értékelné. Ilyen szempontból teljesen mindegy, elismernek-e, vagy sem. Előfordult, hogy mikor délután zongoráztam, az elragadtatott szomszédok partvisnyéllal kopogtak föl hozzánk. Nem jöttem zavarba. A kopogás ütenét átvéve folytattam a gyakorlást.

Eredetileg állatorvos szeretett volna lenni, ezért választotta a reál szakot. Édesanyja és tanárai, mindenáron zenészt akartak faragni belőle.

Szerencsére nem adtam be a derekam. Igaz, hogy most Pestre felvételizek esztétika szakra...- Bár állatgyógyítással terveimet már feladtam (volt egy kis problémám a kémiával), így legalábbbb a művészet nem vált kötelességé. Megmaradhatott kedvtelésnek, ahogy sokkal szebb. A zongorát és a hegedűt is akkor szerettem meg, amikor abbahagytam a "hivatásos" játékot. Nem árott a sok a matekpélda - bár eleinte féltettek tőle, hogy fog kijönni belőlem az a sok zene az integrálszámítással -, mert így szélesebbé vált a látóköröm. Nem lettem szemellenzős művészlélek, aki kirívó ruhákban jár és lenézi a kis földi halandókat. Sajnos elég sok ilyennel találkoztam. Szerintem, ha valkiben igazán van valami, nincs rá szüksége, hogy külsőségekkel hívja fel magára a figyelmet. Wenczel Imre tanár úr szavaival élve "A színpadra alázattal kell fölmenni". - Nem is látni soha a mostanában divatos világfájdalmas képpel sétálni és kilométerekkel elnézni az emberek feje fölött. Azon viszont senki se csodálkozzon, ha éjjel a fagyos Dunában lubickolva találkozik vele (bizonyára megirigylte Schirilla úr a természetgyógyász ebbéli sikereit). Luca szeret nevetni. Szeret élni.

Szeretnék harmóniát vinni a mindennapjaimba. Ehhez szükséges a zene, a trajz is. A természetet is a szépségéért, a harmóniááért szeretm. Ugyanúgy ahogy nema fa érdeme, hogy tökéletes, nekem is hálásnak kell lennem, ha egy rajzom jól sikerül. Ilyenkor úgy érzem mégegyszer képtelen lennék ugyanezt létrehozni. Egyébként mostanában állítólag sok fát rajzolok. Talán, mert nem könnyű elfogadnom, hogy a nagy fának én csak egyik ága lehetek. Pedigh mindenkinek meg kell elégednie azzal, amit kapott.

Kedvenc hangszere épp az a három amin még nem tanult játszani: a dob, a klarinét és a szaxofon. Az utóbbihoz való vonzódását valószínűleg a zenész nagyapától örökölte, aki szintéln szaxofonozott. Innen eredhet a dzsessz szerette is.

Később szeretnék dzsessz zongorát tanulni. Már próbálkoztam vele, de csak amatőr szinten. Szerintem a zene érzelmeket fejez ki, a képzőművészet gondolatokat és hangulatokat, a költészet pedig egyszerre mind a kettőt. Nem igazán élvezem a művészet technikai részét, mint mondjuk a portrérajzolást, ami igen hasznos, de unalmas. Inkább a fantáziámat használom. Néha eg forma hozza a gondolatot, máskor egy gondolatot megjelenítve születik a forma. Érdekes, hogy színeset álmodom.

Az eredményeket nem adják ingyen. Ahhoz elszántság kell. És önuralom (ami ne is olyan könnyű). Az üvegfüjók kemény munkája. Az üveg bizony forró és métrgezõ, mégis milyen csodákat hoznak ki belőle. Mikor egy dallamot tanulok minbden egyes alkalommal, ha újra játszani kezdem, olyan fogyelemmel és tisztelettel kezdeni, mintha először találkoznék vele. Azt hiszem, ez a hozzáállás a jó a valóságos élet dolgaihoz is.

"Nem tehetem azt, amit nem akarok" - mondja Shakespeare. A szabadság fontos egy alkotónak. Természetesen először a belső korlátokat kell legyőzni. Akkor érzem szabadnak magam, ha a pillanat örömet nemrendelem alá kicsinyes szempontoknak- mint a mások vagy magam véleménye, az anyagi jólét vagy akár az egészség. Valahogy így:

A világ tetején

szakadék fölött

üvöltő szélben

vékony pallón

félelem nélkül állok,

és érzem a világot.

Sokak számára meglepően komoly ez a bemutatkozás a mindug jókedvű Lucától.

Nem szeretném, ha üresnek könyvelnének el, csak azért, mert sokat nevetek. Van egy elképzelésem a boldogságról: fekszel egy napfényes réten. Egyszer csak rád telepszik egy csöppnyi pillangó. Amikor megérezed a súlyát és elmosolyodsz, abban a pillanatban már el is szállt. Én is ezt a pillangót keresem. Talán a tisztaságot, talán Istent, nem tudom. De érzem, ez a valami kell ahhoz, hogy az én kis örömöm teljessé váljon. Lehet, hogy nem fogom megtalálni.

Fekete Gyöngyvér

Révai bál - '99 - elsős szemmel

Első gimis év, első igazi bál, meglepetés, várakozás. Mindenki várta, - ki kevesebb, ki több izgalommal -, pedig a bál szó kapcsán, már senkinek sem a fodros szoknyás, öltönyös, klasszikus kultúrprogramm jut eszébe. Hetekkel a bál előtt nagy volt a sürgés-forgás, a programmszervezés és a zenekar-választás körül. A rendezők részéről nehéz általános tetszést keltő rendezvényt szervezni, de most úgy érezzük sikerült. A 6-kor kezdődő táncos bemutatókat a Grácia táncsoport és a Flamingó társulat adta elő, de fellépett a világbajnok Mambo páros is. Az O'-zon zenekar után a Golyó-buli számainak sokfélesége mindenkinek jó szórakozási lehetőséget nyújtott. A másik dallamos rockzenei Anneke szereplése is egyöntetű tetszést nyert, habár időtartama a vártnál rövidebb volt. A légkört nagyban befolyásolta a bál szesz és dohánymentessége. Szerencsére nem kellett cigarettafüstben fuldokolnunk és "ittas egyénekben" bukdácsolnunk. Végeredményképpen - elsőként - szervezettnek és jó hangulatúnak találtuk az 1999/2000-es év Révai bálját.

Ubrankovics Júlia 9. A

Révai bál - '99 - felsős szemmel

Szívfájdalmamra ez volt az utolsó bál, ahol még mint révais vehettem részt. De ez még a jobbik eset, hiszen tavaly ilyenkor sóvárogva nyomtam otthon az ágyat a sítáborban bekrepált térdem miatt. Talán ez a két év babásszünet is közrejátszott abban, hogy idén igazán jól éreztem magam. (S talán még az is, hogy szegény Bucát sikerült melegebb éghajlatra küldeni, s így idén a bálon végre zenét is hallhattunk.)

Ha tudtam volna, hogy én fogom ezt a cikket megírni, már hatkor ott toporogtam volna az "Arany" bejáratánál, és egész este árgus szemekkel sasoltam volna, nehogy lemaradjak valamiről. Sajnos nem voltam elég felkészült, s így pár dologról lemaradtam. Néhány napja viszont közvélemény-kutatást tartottam osztálytársaim körében a bálról. Ez majdnem kudarcba fulladt, mert mindenki csak szűken ennyit mondott: "jó volt."- esetleg: "Klassz volt, jól éreztük magunkat."

Révai Miklós Gimnázium

Azért sikerült kicsikarnom néhány bővebb véleményt, kritikát is. Tehát azon túl, hogy mindenki jól érezte magát, néhányan örültek volna, ha az Anneke koncertre bevihetjük üdítőjüket. Mások szerint jelentősen megdobta a hangulatot az a tény, hogy az Arany közelében több kisebb és nagyobb vendéglátó-ipari egység, - nevezük kulturáltan klubnak - található, ahol a bál előtt a révais diákok nagy százalékára előre megbeszélten gyülekezett.

Én is jól éreztem magam. Egyrészt a zene is jó volt (hála Golyónak) - itt végre volt hely, s nem egymás hátának vakarászására ment, mint a Karanténban este 11 után-, másrészt a társaság is. Osztályunkban eufórikus hangulat uralkodott, hisz P. Petra (korábban kiskorú) 18. születésnapját ünnepelte. Sajnos a nyitótáncról és koncertekről nem tudok mélyebb információval szolgálni, de az Anneke együttest láttam -hallottam- játszani a Kisfaludy Napokon, ahol arany fokozatot nyertek. Mindenesetre a koncerteknek hála, mindenféle zenei stílust kedvelők találtak maguknak megfelelő muzsikák a bálon.

Tehát minden klasszul sikerült, egy dologtól eltekintve: s ez a színhely megközelítésének és elhagyásának problémája. (Ez is csak azért, mert nem volt nálunk combig érő halászciszma.) Jövőre talán jelmezbált kellene rendezni, hogy mindenki az időjárásnak megfelelően öltözködhessen. Idén a társaság egyik fele eszkimónak, másik fele pedig gólyalábokon közlekedő artistának öltözött volna.

Ezt az apróságot leszámítva általában mindenki jól érezte magát, a bálnak jó volt a visszhangja.

Lőrincz Borbála 12.B

Színpadi siker

Szeptemberben 18 érdeklődő szempár hallgatta végig Wenczel Imre tanár úr bemutatkozását az első színjátzó próbán. Akkor még kicsit "bátortalanul" ismerkedtünk a világgal, és egymással. Ma már minden próba után, boldogan megyünk haza, és alig várjuk, hogy újra hétfő délután legyen; hogy együtt "játszva" feledjük az iskola okozta gondokat...

A decemberi, első fellépésünk után lelkesedve álltunk munkához, hogy a következő szereplésünk során még jobban teljesítsünk. A felkészülésnél kisebb-nagyobb gondok azért mindig akadtak, de ezeket közösen mindik megoldva a főpróbán, már egy csapat állt készen arra, hogy a Kisfaludy Napokon megmérettesse magát. A színpadrálépéskor mindenki izgult egy kicsit, de amint elkezdődött a JÁTÉK ez a kezdeti félelem megszűnt, és észre sem vettük, hogy a zsűri bírál minket. A szereplés jól sikerült. Viszont azt még álmunkban sem gondoltuk volna, hogy ilyen szép eredménnyel térhettünk haza. Azért mikor meghallottuk: "Ezüst minősítést ért el a Révai Kezdő Színköre." -érdemes volt dolgozni. Soha nem az a fontos, hogy nyertünk-e, hanem az, hogy jó érezzük magunkat a játék közben a színpadon. Azt hiszem ez nekünk sikerült

Még néhány vélemény: *"A legjobb az volt amikor a végén kéz a kézben meghajoltunk és nagy tapsot kaptunk."* (Miklós Hajnalka 9. A)

"Nagyon boldog voltam, amikor megtudtam, hogy ezüstök lettünk. Álmaimban sem hittem volna." (Gica 9. A)

"Nagyon meglepődtem amikor ezüstöt kaptunk a verseny alatt nagyon izgultam." (Bálint 9.B)

Babos Anikó 9. A